

Uden at vove noget gør man ingen fejl

Rådhusbyggeriet var tiltrængt og det mest glædelige, jeg har oplevet som borgmester, siger Holger Sørensen, der nu bliver forhenværende

Når rådhusklokkerne lyder i tv ved midnat tirsdag den 31. december, kan Holger Sørensen efter næsten 13½ år kalde sig forhenværende borgmester. Siden han først på året meddelte Socialdemokratiet, at han ikke ønskede at genopstille til posten som kommunens førstemand, har han udadtil været en lige så afslappet personlighed, som man husker ham fra før bastilledagen 1972, da hans forgænger, Ove Jensen, fyldte 70 og overlod styret til sin viceborgmester.

Det glæder hans nærmeste og en stor vennekreds, som oftest kun i snævert festligt lag har oplevet ham som den totalt afslappede og humorfyldte mand. For med tyngden af borgmesterkæden - oftest dog kun i symbolsk betydning - er man nu en gang en anden, end når man er så helt privat. Det er han om morgenen den 1. januar.

Og så har Holger Sørensen endda aldrig gået med »en borgmester i maven«. Han har aldrig tragtet efter hovedet at blive medlem af byrådet, endsige at komme til at sidde på borgmesterstolen.

Samarbejdets og samlingens mand

Men at han var den rigtige mand på denne post, gav snart sagt alle byrådets nuværende grupper udtryk for, da byrådet efter sit sidste møde i tirsdags var samlet til en festlig sammenkomst på Bygholm. Han blev af de borgerlige gruppeledere, Knud V. Rasmussen (V) og Knud Schütt (C), fremhævet som samarbejdets mand og den, der for alvor samlede befolkningen i de kommuner, der i 1970 var blevet til Horsens storkommune. Det skete på en humorfyldt måde med både lyd og fotoillustrationer, som afspejlede Holger Sørensens vidtspændende virke som manden, der udadtil men tillige indadtil tegner sin by.

De vise ord - en etikettesag

Vel har hans øjne under hårde debatter kunnet

gnistre og antage en kølig blå farve - men den slags har kun varet få sekunder. Det er sket under diskussioner på tomandshold, men sandelig også i byrådet. Men har hver gang haft evnen til at glatte tingene ud med en munter bemærkning. Og han er manden, der samler på visdomsord, som han finder de særeste steder - bag på kalenderen, på en øletiket eller på en Låkerol-æske. Når en debat i byrådet varer så helt urimelig længe, så møderne kan strække sig over fire-fem timer, hvor de tidligere kun varede en time, kan han fiske et kalenderblad frem og citere: - Intet udvikler veltalenhedens kunst som det at forsvare noget, man ved er forkert...

Og da han ved den festlige sammenkomst i tirsdags fra alle sider fik anerkendelse for en dygtig indsats gennem de mange år, lånte han kommunaldirektør Svend Wøhlks blå Låkerol-æske og citerede fra den: - Hvis man vil måle sin egen uundværlighed, skal man stikke sin finger i en skål vand og måle hullet, når man tager fingeren op.

For selv om Holger Sørensen udadtil er manden, som bærer kæden og må føre sig repræsentativt frem, er han også inderst inde en uhyre blufærdig natur, som ikke ynder de store ord. Og som har vanskeligt ved at modtage ros og anerkendelse.

Ville ikke have været politiker

- Jeg var overhovedet ikke indstillet på at ville være politiker, da borgmester Robert Holm i 1966 kaldte mig til internt møde i »Kilden«, fortæller Holger Sørensen. - Jeg var i forvejen så rigeligt engageret som formand for Murerne Fagforening, formand for ligningskommissionen og vurderingsformand. Flere havde villet foreslå mig til byrådet, men jeg havde sagt nej - men Robert Holm var altså i stand til at overtale mig, og det førte så til, at jeg blev medlem af byrådet i 1966 og seks år senere afløste Ove Jensen på borgmesterposten.

- Knap dog flippen op

- Som murer følte jeg mig med det samme på hjemmebane i udvalget for opførelse af Horsens Sygehus - bygge

riet var allerede indledt, og her kom jeg til at samarbejde med overlægerne Prip Buus, Poul Kirketerp og Margrethe Knudsen samt den helt uforlignelige inspektør Ejnar Fulgsbjerg. Af dem og deres vurderinger lærte jeg meget. Rent praktisk og værdifuldt var det også af Prip Buus at få at vide, at jeg skulle knappe op i halsen og aldrig sidde med fastknappet flip - det hindrer et menneske i at tænke konstruktivt, sagde overlægen. Og under en sygehusindlæggelse i 1976 fik Margrethe Knudsen mig til at holde op med at ryge. Når det daglige forbrug var 60 cigaretter, må jeg også nok siges at have fået min part af nikotinen - og jeg har ikke røget siden.

Rådhusbyggeri og byudvikling

- Den største glæde som borgmester? Det må så afgjort have været først og fremmest de senere års udvikling med lidt bedre beskæftigelse men tillige, at vi i det ny rådhus nu får samlet en spredt forvaltning. Vi har ikke fået en stor, steril bygning, men skabt betingelser for gode arbejdsvilkår for de ansatte og en bedre behandling af byens borgere.

- Og, tilføjer Holger Sørensen, lige så glædeligt er det, at byggeriet har været starten på en rivende byudvikling, som vil fortsætte i de kommende år.

- Ikke mindst i begyndelsen var der fra mange sider kritik af byggeriet - men det er jo tilfældet i forbindelse med de fleste beslutninger, der skal tages. Den, der intet udretter, begår ingen fejl, men pådrager sig heller intet ansvar.

De lange underbukser bag klædningen

- Går man ind i Kommunalpolitisk arbejde, står det hurtigt klar for *at man* ikke kan tilfredsstille alle byens 55.000 borgere, siger Holger Sørensen. - Beslutninger bliver taget efter nøje vurdering fra gode medarbejdere og i samarbejde med ens gruppe og det øvrige byråd.

- Selvfølgelig kan man da en gang imellem føle sig irriteret, når diskussioner i byrådet trækker så helt urimeligt længe ud - det må man

så forsøge at styre. Men også en borgmester skal være sig selv og have temperament - tillige evnen til ikke at imponeres alt for meget af folk, der nok har en højere uddannelse, men ikke mere eraring.

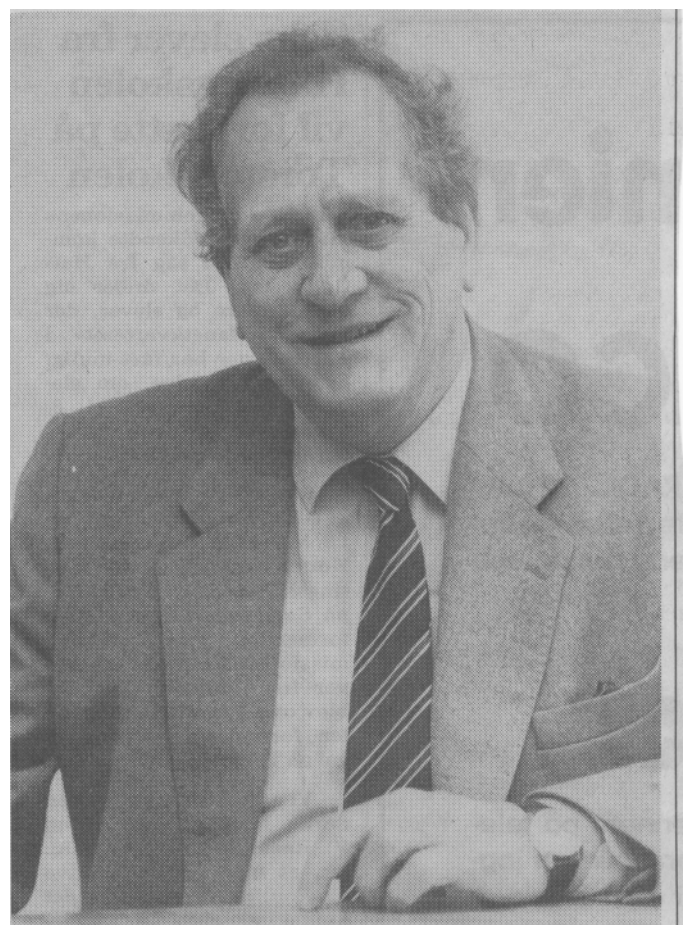
Af Inger har jeg modtaget læresætningen om, at man ikke skal lade sig imponere i den forbindelse - men huske, at også de måske under tøjet har lange underbukser på. Det har såmænd været nyttigt at huske kloge hustruord i visse situationer.

- Der har da også været ærgrelser i de forløbne år - men den slags hænger man ikke i glas og ramme eller går og bærer på.

- Når jeg går nu, er det efter moden overvejelse. I sin tid blev jeg delvis tvunget i byrådet - men jeg vil ikke opleve at blive tvunget ud igen. Og i Socialdemokratiet har vi en stor stab af yngre og dygtige folk, som også skal til. Og dem overlader jeg trygt ansvaret for de kommende års udvikling.

Nu gælder det afslapning

- Som det har været tilfældet med mine forgængere har også jeg ønsket at være borgmester ikke blot for et parti, men for hele byens befolkning. Det har været målsætningen for mig siden min tiltræden i 1972

Holger Sørensen - i dag mere afslappet end nogen sinde i sin borgmestertid.

- I de kommende år vil jeg slappe af sammen med Inger og vore to børn, når de ellers er hjemme, og gå lange ture med vor Basset-hund, Didrik. Og så har jeg da murer-skeen stadig og skal i gang med lidt småarbejde i kælder og stue - det har måttet vente i adskillige år.

- Og så skal jeg ud at sejle med min ven gennem alle årene, Jørgen »Murer« Laur-sen, og i hans »Sirocco« genoplive fælles minder fra den glade murertid. Det bliver skønt ikke at være bundet af stramme tidsprogrammer, men helt være sig selv. Det er mange år siden, jeg har prøvet det - uden for fe-

rierne, siger Holger Sørensen.

Reception på rådhuset onsdag

Ikke alene byrådet og de kommunale tjenestemænd har noget at sige Holger Sørensen tak for - det har også utallige Horsens-borgere og organisationer, hvor han har øvet en indsats gennem en lang årrække. På den baggrund hædres han på onsdag kl. 10-12 af det nuværende byråd ved en reception på rådhuset. Vel ynder Holger Sørensen ikke at være midtpunktet - men det vil han være ved denne lejlighed. Og 14 dage senere er han den forhenværende... (jeffer)